

RECENZE – MARYŠA

DO JEDNÉ ŘEKY NEVSTOUPÍŠ...

Nevím přesně, kdy to bylo. Ale protože v programu je napsáno, že inscenace Maryši, kterou jsme viděli předposlední večer na JH, je věnována hereckému souboru Maryši LP 2011, tak si myslím, že to bylo někdy v té době, kdy jsem se poprvé setkal se Slovanským Tyjátrzem z Olomouce a s jeho Maryšou. Víím, že jsem tehdy měl s tou inscenací problémy, že jsem byl přesvědčen, že to razantní seškrtnání na základní lineárně vedenou fabuli mně vadilo. Ale na druhé straně jsem musel uznat, že v tom představení bylo trvale přítomné silné vnitřní napětí, jež vydatně zesilovalo dramatický náboj textu bratří Mrštíků, dávalo mu nečekanou výbušnou razanci. Prostě Maryša jako hra tehdy plně a vítězně obhájila své postavení jednoho z mála plnokrevných českých dramát;

ukázala v plném lesku své, tou inscenací obnažené, dramatické jádro. Ta hronovská Maryša LP 2017 jde toutéž cestou. Jenže už nemá to vnitřní napětí, už není ničím jiným než jednoduše vyprávěným známým příběhem o jednom nešťastném ženském osudu. A to je málo, zatraceně málo. I když Maryša svou pověst dramatu obhájila.

Prostě dvakrát do jedné řeky nelze vstoupit ani v divadle. Tam už dokonce je takové opakování velice, velice nebezpečné, protože brání přílivu svěží tvořivé síly. Řeknu to ještě jinak: jestli před těmi lety jsem v té olomoucké inscenaci cítil, jak se mladá generace rve o své pochopení Maryši, pak tentokrát se nic takového – je mně líto – nekonalo.

Jan Císař

3 X PRO ZDEŇKA VÉVODU, REŽISÉRA INSCENACE MARYŠA SLOVANSKÉHO TYÁTRU OLOMOUC

Od mladého studentského divadla bych čekal spíše nějaký progresivní experiment než Maryšu...

Rádi studentům gymnázia, ze kterého pocházíme, vysvětlujeme, že klasika může být fajn. Že se nemusí jednat pouze o stručný popis děje v sešitu do literatury, ale že to může být živá forma umění.

Jak studenti k výběru tématu přistupovali? Nebo si jej vybrali sami?

Jednalo se o můj výběr. Představení, které jste viděl dnes, je obnovená premiéra. Tady už žádné problémy nebyly. Ovšem při prvním představení před šesti lety to na začátku bylo tak, že studenti ten nápad zcela odmítli. Měl jsem problém svůj dramaturgický návrh prosadit. Ovšem s postupem času, jak se zkoušelo, to všechny členy divadla pohltilo. A současná druhá generace už ví, že to bylo dobré, takže si představení chtěla zahrát.

Mám v tom trochu zmatek. V programu máte uvedený Slovanský tyátr Olomouc, zároveň však mluvíte o gymnáziu...

Náš soubor funguje při gymnáziu. Zaštiťuje nás sdružení rodičů. Naše zkoušky jsou nepovinným předmětem v rámci školy. Studenti si tedy mohou vybrat, že budou tři hodiny týdně dělat divadlo. A pak je k tomu samozřejmě třeba ještě přičíst desítky hodin volného času, festivaly a podobně. Poměrně dost jsme rozšířili stálé štace a trochu nám to možná jako studentskému divadlu přerůstá přes hlavu. Ale to je vlastně dobře.

saj

